ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΟΝ

Δὲν πρέπει νὰ ἐγκατασταθοῦν τὸ ἕν παραπλεύρως τοῦ ἄλλου

Ο ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΔΑΜΙΡΗ

Ὡς ἤδη εἶναι γνωστὸν τὸ νέον Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, δυνάμεως 300 κλινῶν θ' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ παρὰ τὴν θέσιν Ἅγιος Ἀθανάσιος Μαρούδα οἰκόπεδον τοῦ τέως Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Δημίρη. Ἤδη ἤρχισαν αἱ προκατακτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τοῦ οἰκοπέδου, λίαν δὲ συντόμως θὰ τοποθετηθῇ καὶ πινακὶς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγράφεται, ὅτι εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν θὰ γινῇ τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον.

Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Ἐφορείας Σταδίου καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἰτωχοκομείου Πατρῶν διὰ τὴν ἀγορὰν ὑπὸ τῆς πρώτης τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ κληροδοτήματος Δαμίρη ἐξ 22 στρεμμάτων περίπου διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Σταδίου. Ὡς πληροφορούμεθα μάλιστα, αἱ διαπραγματεύσεις ἔχουν προχωρήσει ἀρκετά, λίαν δὲ συντόμως θὰ ὑπογραφοῦν καὶ τὰ ὁριστικὰ συμβόλαια. Ἐπίσης διαπραγματεύσεις διεξάγονται καὶ μετὰ τοῦ δικηγόρου κ. Νικήτα Κάννα, ἐκπροσώπου τῶν κληρονόμων τοῦ κτήματος Τσικλητήρα διὰ τὴν ἀγορὰν ὁμόρου ἐκτάσεως, 20—25 στρεμμάτων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου οἰκοπέδου.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ τῶν δύο τούτων, τοῦ νοσοκομείου καὶ τοῦ σταδίου δηλαδή, εἶναι ἐπίσης γνωστὸν πόσοι ἀγῶνες ἔγιναν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου, τῶν ὀργανώσεων τῆς πόλεως καὶ λοιπῶν παραγόντων, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ πόσαι ἀντιδράσεις προεκλήθησαν καὶ τελικῶς ὑπερενικήθησαν. Δὲν θὰ πρέπει, λοιπόν, τώρα, ποὺ ὁ διπλοῦς σκοπὸς ἐπετύχθη, νὰ ἀλληλοκατασταφοῦν τὰ τόσον ἀπαραίτητα διὰ τὴν πόλιν δύο ἱδρύματα.

Λέγομεν δὲ τοῦτο, διότι εἰς πάντας εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ «συνύπαρξις» νοσοκομείου καὶ σταδίου εἶναι κάτι τὸ ἀσυμβίβαστον. Δὲν ἐννοεῖται, δίπλα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος ἡσυχία, ὡς ἀπαραίτητον φάρμακον διὰ τὴν ἀνάρρωσιν τῶν εἰς αὐτὸ νοσηλευομένων ἀσθενῶν, νὰ εὑρίσκεται ἕνα στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρώνωνται χιλιάδες ἀθλητῶν καὶ φιλάθλων, οἱ ὁποῖοι θὰ χαλοῦν κυριολεκτικῶς τὸν κόσμον μὲ τὰς παντὸς εἴδους ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις των.

Ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν ἡ ἀπόλυτος ἡσυχία, ἀπὸ τὴν ἄλλην αἱ οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἑνὸς γκὼλ, ἢ διὰ τὴν κατάρριψιν ἑνὸς ρεκὸρ εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμόν. Ἀφήνομεν δὲ κατὰ μέρος τοὺς θορύβους ἀπὸ τὴν κατ' ἀνάγκην πύκνωσιν τῶν παντὸς εἴδους συγκοινωνιακῶν μέσων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν χιλιάδων φιλάθλων, ποὺ θὰ προσέρχωνται εἰς τὸ στάδιον. Πρὶν λοιπὸν εἶναι ἀργά — ὅταν καὶ τὰ δύο ἔργα γίνουν πραγματικότης — καὶ τὸ νοσοκομεῖον ἐκδιώξῃ τὸ στάδιον, ἢ τὸ στάδιον ἐκδιώξῃ τὸ νοσοκομεῖον, καλύτερον θὰ εἶναι ἡ Ἐφορεία σταδίου νὰ ἐξεύρῃ ἄλλο οἰκόπεδον περισσότερον κατάλληλον καὶ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, ὁποῖον δὲ μένου ἔτι δὲν γενιᾶται ζήτημα ἐξευρέσεως ἄλλου οἰκοπέδου διὰ τὸ νοσοκομεῖον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦτο εἶναι ἰδιόκτητόν του καὶ θὰ εἶναι παράλληλον νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ διοικητικὸν συμβούλιόν του ν' ἀγοράσῃ ἄλλο οἰκόπεδον εἰς ἄλλην θέσιν.

Ἐξ ἄλλου καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Προνοίας κ. Ψαρρέας καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου κ. Μαυρουλίδης, ὑπ' ὄψει τῶν ὁποίων ἐτέθη τὸ ζήτημα κατὰ τὴν πρόσφατον ἀφιξίν των εἰς Πάτρας, ἀπεκλεισαν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο, ἐδήλωσαν μάλιστα ὅτι θὰ προβοῦν εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα, ὥστε νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὴν Ἐφορείαν Σταδίου νὰ ἀνεύρῃ ἄλλο οἰκόπεδον διὰ τὴν ἵδρυσιν Ἐθνικοῦ Σταδίου τόσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν πόλιν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ Ἐφορεία Σταδίου προχωρεῖ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν λεπτομερειῶν διὰ τὴν ὁριστικὴν σύναψιν συμβολαίου ἀγορᾶς τοῦ κτήματος τοῦ Ἰτωχοκομείου.

Πρέπει λοιπὸν ἁρμοδίως νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὴν Ἐφορείαν Σταδίου, ὅτι ἡ λύσις ποὺ προσπαθεῖ νὰ δώσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν ἵδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Σταδίου δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ ὅτι πρέπει νὰ προσανατολισθῇ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἄλλου οἰκοπέδου μακρὰν τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ τὸ νοσοκομεῖον.

Ὑπάρχουν ἄλλαι θέσεις προσφερόμεναι διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Σταδίου. Ἡ Ἐφορεία τοῦ Σταδίου εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία νὰ ἐξεύρῃ τὴν θέσιν τοῦ σταδίου, μακράν, ὅμως, ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον. Οἱ ἁρμόδιοι ἄς δώσουν τὴν πρέπουσαν λύσιν.

Χ. Α.

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ ΔΙΕΡΧΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΟΒΑΡΑΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΤΟΚΙΟ. Φαίνεται ὅτι τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα, σ' ὅλον τὸν κόσμο, περνοῦν μιὰ σοβαρώτατη κρίσι, ποὺ ὀφείλεται σὲ πολλοὺς λόγους. Τὸ ἰαπωνικὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα, δημιούργημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς σύντομης μεταπολεμικῆς περιόδου, δὲν ἐφυγε αὐτὴν τὴν μοῖρα. Ἡ δεξιά του πτέρυξ ἀπεσπάσθη καὶ αὐτοανεκηρύχθη ἰδιαίτερη πολιτικὴ ὁμάς, ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπολογίζῃ ὅτι θὰ ἐλέγξῃ 30 τουλάχιστον ἕδρες στὴ Βουλή.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς διασπάσεως τοῦ ἰαπωνικοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὠφέλιμα, μπορεῖ ὅμως καὶ βλαβερὰ ἀποτελέσματα. Δὲν ἀποκλείεται μάλιστα νὰ ἐπιδράσῃ ἀποφασιστικὰ πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς διαμορφώσεως μιᾶς νέας πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ ἰαπωνικὸς τύπος τοὐλάχιστον ἔτσι κρίνει τὸ γεγονός.

Φυσικά, ζωηρὸ εἶναι καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν Ἀμερικανῶν. Ὁ ἀμερικανικὸς Τύπος σχολιάζει εὐρύτατα τὶς ἐσωτερικὲς διαμορφώσεις στὴν Ἰαπωνία.

—Δὲν ἀποκλείεται, γράφουν οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης», ἡ διάσπασις τοῦ ἰαπωνικοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος νὰ βοηθήσῃ στὴν διαμόρφωσι μιᾶς πολιτικῆς καταστάσεως στὴν ὁποίαν θὰ πωταγωνιστοῦν δύο κόμματα. Στὴν Ἰαπωνία ὑπάρχουν δύο παρατάξεις τῶν ἄκρων. Ὑπάρχει ἡ ἄκρα δεξιά, ἀσήμαντη στὴν πραγματικότητα. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἄκρα ἀριστερά, περιλαμβάνουσα καὶ τοὺς κομμουνιστάς, ἡ ὁποία ἔχει πολὺ μεγαλύτερη δύναμι ἀπὸ ἐκείνη ποὺ δείχνουν οἱ ἕδρες της στὴν Βουλή. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο παρατάξεων εἶναι ἡ συνασπισμένη κυβερνητικὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ Κίσι καὶ ἡ σοσιαλιστική, ἡ ὁποία ὅμως ἦτο, μέχρι πρό τινος τουλάχιστον, χωρὶς σαφῆ καὶ σταθερὰν πολιτικήν.

»Ἡ δεξιὰ αὐτὴ ὁμὰς τῆς διασπασθείσης σοσιαλιστικῆς παρατάξεως, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, θὰ μποροῦσε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ μὴ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα τῆς Ἰαπωνίας σὲ μιὰ μεγάλη κομματικὴ ὀργάνωσι, ποὺ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς ὑπεύθυνης ἀντιπολιτεύσεως ἔναντι τῶν συνασπισμένων συντηρητικῶν κομμάτων. Στὴν προοπτικὴ μία τέτοια κομματικὴ ὀργάνωσις θὰ μποροῦσε νὰ ἀποβῇ μία ἀπὸ τὶς ἰσχυρότερες πολιτικὲς δυνάμεις στὴν Ἰαπωνία.

»Δὲν εἶναι βεβαίως εὔκολο πρᾶγμα ἡ ἐφαρμογὴ τῶν δυτικῶν πολιτικῶν συστημάτων στὶς χῶρες τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Δὲν εἶναι εὔκολο πρόβλημα. Οἱ Ἰάπωνες ὅμως ἔχουν πολιτικότητα καὶ πολιτικὴ συνείδησι καὶ ἂν ἐργασθοῦν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσι μποροῦν νὰ δώσουν στὴν Ἰαπωνικὴ πολιτεία μία νέα δεξιά, μία νέα κομματικὴ διάρθρωσι».

Τὸ ἄσθρο αὐτὸ τῶν «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» εἶναι ἀξιοσημείωτο κατὰ τὸ ὅτι ἐκφράζει τὴν γενικώτερη ἀμερικανικὴ πολιτική.

Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀποβλέπει στὴν ἀπομόνωσι τῶν ἄκρων ἀριστερῶν, ὄχι μόνον στὴν Ἰαπωνία, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλες τὶς χῶρες, καὶ τὴν προώθησι τῶν μετριοπαθῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀριστερῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ βλέπουν τὴν Ἰαπωνία τὸν κυριώτερο σύμμαχό τους στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ τῆς Λαϊκῆς Κίνας καὶ εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴν δημιουργία μόνιμης πολιτικῆς σταθερότητος στὴν Ἰαπωνία διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἰσχυρῶν πολιτικῶν ὀργανισμῶν μὲ μὴ κομμουνιστικὲς τάσεις. Ἔτσι, ἐξηγεῖται ἀπόλυτα ἡ ἐπιθυμία τους νὰ ἴδουν τοὺς μετριοπαθεῖς σοσιαλιστὰς σὲ μιὰ νέα πολιτικὴ δύναμι, προωρισμένη νὰ καταλάβῃ τὴν θέσι τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἀνάχωμα κατὰ τῆς διολισθήσεως μαζῶν πρὸς τὰ ἀριστερώτερα κόμματα.

Εἶναι ὅμως τὸ συμφέρον τοῦ σοσιαλισμοῦ αὐτό; Ἀσφαλῶς ὄχι. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι συμφέρον γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον γιὰ τὸν ἰαπωνικὸ καὶ γενικώτερα τὸν παγκόσμιο σοσιαλισμό.

Αὐτὸ ἄλλωστε λέγεται στὸ Τόκιο, ὅτι δηλαδὴ ὁ σοσιαλισμὸς στὴν Ἰαπωνία περνάει τὴν κρίσι τοῦ παγκοσμίου σοσιαλισμοῦ. Αὐτὸ ποὺ γίνεται στὴν Εὐρώπη γίνεται καὶ ἐδῶ. Παρατηρεῖται μία αἰσθητὴ ἐνίσχυσι τῶν συντηρητικῶν δυνάμεων, ποὺ κανεὶς δὲν γνωρίζει πόσο θὰ κρατήσῃ καὶ ἀντίθετα πτῶσις τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος συνεπεία ἀποσχιστικῶν ἐσωτερικῶν τάσεων.

Ὁπωσδήποτε στὴν Ἰαπωνία σημειώνονται σοβαρώτατες ἐσωτερικὲς διαμορφώσεις καὶ κυρίως στὴν ἀριστερά.

Ἀπονομὴ παρασήμων τοῦ Παναγίου Τάφου

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀνεκήρυξε Σταυροφόρους τοῦ Παναγίου Τάφου τοὺς κ. κ. Θωμᾶν Γ. Εὐαγγελᾶτον Α' Ἀντιπρόεδρον τῆς ΑΔΕΔΥ, Τελωνειακὸν Διευθυντήν, Ἰωάννην Γσοῦρνον πρώην Βουλευτήν, Σπῦρον Σ. Τυπάλδον ἐφοπλιστήν, Μπάμπην Σ. Τυπάλδον ἐφοπλιστήν, Γεώργιον Καρότσην Γενικὸν Γραμματέα τῆς Βουλῆς, Θεοφάνην Δαμασκηνόν, Βίκτωρα Μιχαηλίδην, Ἀνδρέαν Κονιτόπουλον, Διευθυντὴν Τύπου Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ἐξ ἄλλου ἀπένειμε παράσημα τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τοὺς κ.κ. Χρῆστον Ριζόπουλον, Κωνσταντῖνον Παπαγγελοῦτσον, Δημήτρ. Λάγαρην, Ἀλέκον Βρῆν, δημοσιογράφους ἐν Πάτραις καὶ εἰς τοὺς ἐν Μεσολογγίῳ κ. κ. Γεώργιον Κατάσον Πρόεδρον Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Γ. Σατραζέμην πρόεδρον Φαρμακοποιῶν, Ἀναστάσιον Πρεβεζᾶνον πρόεδρον Ἐργατικοῦ Κέντρου, Πᾶνον Ντρὲν δικηγόρον, καὶ τοὺς κ. κ. Ἐμμανουὴλ Δατσέρην, Μάρκον Κ. Στεφανᾶτον, Ρωμῦλον Μακεδονόπουλον, Χρῆστον Σοφιανόν, Βασίλειον Θεοδ. Παπαθεοδώρου, Εὐστάθιον Λοῦβρον, Ἰωάννην Πατούλιαν, Νικόλαον Πάσσιον, Παναγῆν Κουρούκλην, Κωνστ. Νούλαν, Νικόλαον Χαβγιὲν δημοτικοὺς συμβούλους Μεσολογγίου, Δημήτριον Ζαβέρδαν τεχνικὸν σύμβουλον τοῦ Δήμου Μεσολογγίου καὶ Χριστόφορον Σιάμον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἡρώου Μεσολογγίου. Τὰ διπλώματα καὶ διάσημα ἐνεχείρισεν ὁ Πατριάρχης, ἀναχωρῶν, εἰς τὸν Μεγαλόσταυρον τῶν Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου Δήμαρχον Μεσολογγίου καὶ πρώην ὑπουργὸν κ. Χρῆστον Εὐαγγελᾶτον, ἵνα τὰ ἐπιδώσῃ ὀνόματί του.

ΤΑ ΨΥΓΕΙΑ ΕΙΣ ΙΣΠΑΝΙΑΝ ΕΚΤΟΠΙΖΟΥΝ ΤΑ ΜΠΟΤΙΓΙΟ

ΑΛΙΚΑΝΤΕ. Τὸ ἠλεκτρικὸν ψυγεῖον ἀπειλεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ μίαν ἀπὸ τὰς παλαιοτέρας βιοτεχνίας τῆς ἱσπανικῆς πόλεως Ἕλντα, ἀπ' ὅπου βγαίνουν τὰ φημισμένα «μποτίγιο», πήλινα κανάτια ποὺ διατηροῦν τὸ νερὸ δροσερόν. Τὰ «μποτίγιο» εἶναι ἰδιαιτέρως δημοφιλῆ εἰς τὴν Ἱσπανίαν κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἡ Ἕλντα εἶναι ἕν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κέντρα τῆς βιοτεχνίας αὐτῆς, ποὺ σήμερα ὑποχωρεῖ βραδέως ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ θεωρία τῆς σχετικότητος τοῦ Ἀϊνστάϊν θὰ δοκιμασθῇ μὲ τὸ «ἀτομικὸν» ὡρολόγιον

24 δισ. κτύποι εἰς ἕνα δευτερόλεπτον!

ΘΑ ΕΚΤΟΞΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὴν Ἀμερικὴ ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς ἡ ἐκτόξευσις μὲ δορυφόρο στὸ διάστημα ἀτομικοῦ ὡρολογίου ποὺ ἔχει τόση ἀκρίβεια, οὔτως ὥστε δὲν χάνει οὔτε ἕνα δευτερόλεπτο σὲ χίλια χρόνια. Καθὼς ὁ χρονομετρητὴς αὐτός, βάρους 30 λιμπρῶν, θὰ διανύῃ τὴν τροχιά του μὲ ρυθμὸ 24 δισεκατομμυρίων χτύπων τὸ δευτερόλεπτο, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν σύγκρισιν τοῦ χρόνου σὲ διάστημα καὶ τοῦ χρόνου στὴν Γῆ. Κατὰ τὴν πτῆσή του ἔχει ὑπολογισθῇ διὰ τρεῖς ἑβδομάδες, τὸ ὡρολόγιο θὰ μετρᾶ ἐπίσης τὸ γεωμετρικὸ σχῆμα τῆς Γῆς, καθὼς καὶ τὴν ταχύτητα τῶν κυμάτων φωτὸς καὶ ραδίου καὶ ἔτσι θὰ βοηθήσῃ στὴν καθορισμὸ τοῦ κατὰ πόσον τὸ διάστημα εἶναι τὸ αὐτὸ ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις τῆς Γῆς.

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὡρολογίου—δορυφόρος εἶναι νὰ ἐπαληθεύσῃ γιὰ πρώτη φορὰ ἔπειτα ἀπὸ 43 χρόνια τὴν θεωρία τῆς Σχετικότητος τοῦ Ἀϊνστάϊν. Ὁ διάσημος αὐτὸς ἐπιστήμων διεκήρυξε ὅτι ὁ χρόνος «τρέχει» μὲ διαφορετικὸ ρυθμὸ στὶς περιοχὲς τοῦ διαστήματος, ποὺ εἶναι ἀπηλλαγμένες ἀπὸ τὸν νόμο τῆς βαρύτητος καὶ διαφορετικὸς στὰ πεδία ἕλξεως, ποὺ περιβάλλουν τὰ διάφορα οὐράνια σώματα. Ἀπεικόνισε τὴν θεωρία του μὲ «τὸ παράδοξο τῶν διδύμων». Ἐὰν ἕνα ἀπὸ τὰ δύο δίδυμα κάμῃ ἕνα μακρὺ καὶ ταχὺ ταξίδι στὸ διάστημα ὅταν ἐπιστρέψῃ στὴν Γῆ θὰ εἶναι νεώτερο ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἐὰν τὸ ταξίδι στὸ διάστημα διαρκέσῃ ἐπὶ 20 χρόνια μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτὸς περίπου, τότε ὁ ταξιδιώτης θὰ εὕρῃ τὴν Γῆ στὴν ἐπιστροφή του «γερασμένη» κατὰ ἑκατομμύρια χρόνια.

Αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ θεωρία, ποὺ ἔθεσεν ἐν ἀμφιβόλῳ πολλὰ βασικὰ δόγματα τῆς Φυσικῆς, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμονες, ἀλλὰ λόγῳ ἐλλείψεως τῶν καταλλήλων ὀργάνων δὲν ἐπηληθεύθη. Ἐὰν τὸ σχεδιαζόμενο πείραμα ἀποδείξῃ τὴν θεωρία σωστή, τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ σὲ πολλά.

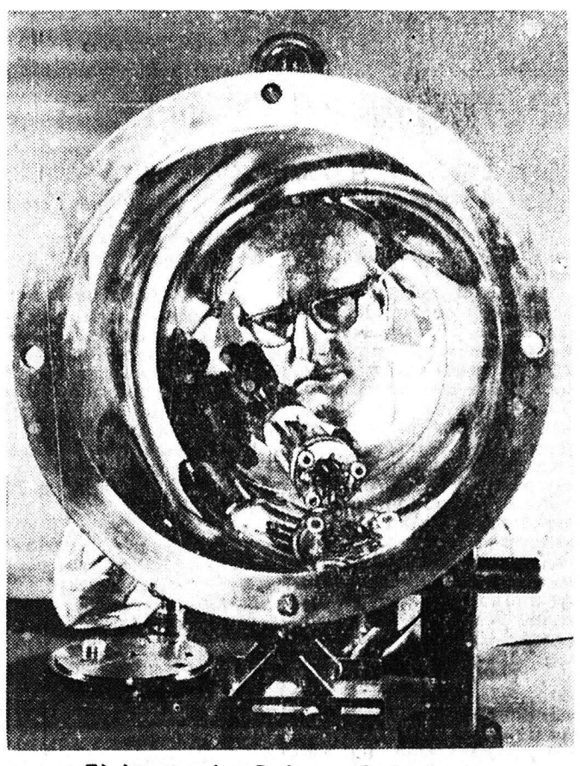

Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀτομικοῦ ὡρολογίου

Τὸ ἀτομικὸ ὡρολόγιο δὲν ὁμοιάζει, οὔτε λειτουργεῖ ὅπως ἕνα συνηθισμένο. Εἶναι μία ἠλεκτρονικὴ κυλινδρικὴ λυχνία μήκους ἑνὸς ποδός, ποὺ στὸ ἐσωτερικό της ὑπάρχουν μόρια ἀμμωνίας ποὺ δονοῦνται συνεχῶς καὶ κάθε δόνησις ἀντιπροσωπεύει καὶ ἕναν χτύπο. Ὁ ρυθμὸς τῶν δονήσεων ποὺ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ὡρολογίου ἐν σχέσει μὲ τὴν βαρύτητα, προφανῶς θὰ εἶναι ταχύτερος στὸ διάστημα. Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ αὐτὸ τὸ ὡρολόγιο θὰ τοποθετηθῇ σὲ τροχιὰ 8.000 μιλίων ἀπὸ τὴν Γῆ, πέραν ἀπὸ τὸ πεδίον ἕλξεώς της καὶ παρόμοιον ὡρολόγιο θὰ τοποθετηθῇ στὴν Γῆ. Καθὼς τὸ ὡρολόγιο τοῦ διαστήματος θὰ κινῆται μὲ ὡριαία ταχύτητα 18.000 μιλίων οἱ χτύποι του θὰ μεταδίδωνται στὴν Γῆ μὲ ραδιοκύματα. Μὲ τὴν μέτρησι καὶ σύγκρισι τῶν δονήσεων τῶν δύο συγχρονισμένων ὡρολογίων οἱ ἐπιστήμονες θὰ ἐξακριβώσουν τὴν διαφορά.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΕΥΘΥΝΑΙ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΥ κ. ΣΠ. ΛΕΟΥΣΗ

Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἐλέγχου συγκοινωνιῶν κ. Σ. Λεούσης ὡμίλησε προχθὲς περὶ τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων ἐνώπιον πυκνῆς συγκεντρώσεως εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑβδομάδος προλήψεως ἀτυχημάτων. Κατωτέρω δημοσιεύομεν εὑρεῖαν περίληψιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Λεούση:

Ὅλους μας, ποιὸν λίγο ποιὸν πολύ, μᾶς ἔχει ἀπασχολήσει κατὰ κάποιον τρόπο τὸ θέμα τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ εἰδικώτερα τὸ θέμα τῆς προλήψεως αὐτῶν, εἴτε ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ πεζοῦ, εἴτε ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ ὀχουμένου.

Πρὶν ἐμφανισθῇ ὡς σοβαρὸν μεταφορικὸν μέσον στὸν τόπο μας τὸ αὐτοκίνητον, ἡ μεταφορά, ἡ συγκοινωνία καὶ ἐν πολλοῖς καὶ ἡ ἐπικοινωνία, γινότανε ὅπως εἶναι γνωστὸν μὲ τὸ βαπόρι, τὸ σιδηρόδρομο καὶ συνεπληροῦντο μὲ τὴν πεζοπορία καὶ τὴν μεταφορὰ τῶν ἀγαθῶν διὰ τὸν καθ' ὅλα συμπαθῶν τετραπόδων.

Ὁ σιδηρόδρομος μὲ τὴν ἐμφάνισίν του ἱκανοποίησε μὲν προσωρινῶς ἀπὸ ἀπόψεως ταχύτητος, ἐδημιούργησε ὅμως τὶς πρῶτες ἀντιπαθειες καὶ φόβους τόσο πρὸς τοὺς πεζοὺς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ὀχουμένους, διότι συχνὲς ἦσαν οἱ ζημιές, οἱ τραυματισμοὶ καὶ οἱ θάνατοι ποὺ προκαλοῦσε καὶ προκαλεῖ.

Τέλος φθάνομεν εἰς τὸν ἐπαναστάτην τῶν ἐμψύχων καὶ ἐμπορευματικῶν μεταφορῶν, στὸ αὐτοκίνητον. Εἰσέρχεται παντοῦ τὸ αὐτοκίνητο, φέρνει τὰ ἀγαθὰ μέσ' στὸ χωριό, πέρνει τὰ προϊόντα του γιὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ σὲ καλύτερες ἀγορές, ξεκούρασε πολὺ τὸν ἄνθρωπο στὴν μετακίνησί του, κι' ὅμως ἐνῶ συνεπλήρωσε τὸ μεταφορικὸν ἔργον, τοῦ σιδηροδρόμου καὶ πλοίου, ἐνῶ ἔγινεν ὁ φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὴν πλέον ἀπομεμακρυσμένη γωνιὰ τῆς ὑπαίθρου, ἐνῶ ἔσωσε τὴν ζωὴν χιλιάδων ψυχῶν ὡς ἐκ τῆς ἐγκαίρου παροχῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως, ἐν τούτοις δὲν κατάφερε νὰ τραβήξῃ μὲ τὸ μέρος του τὴν συμπάθεια καὶ βλέπουμε ἀνθρώπους δυστυχοῦς ὄχι λίγους, ποὺ ἀντὶ νὰ φροντίσουν νὰ τοῦ προσφέρουν κάθε δυνατὴ συμπάθειά τους, ἀντὶ νὰ φροντίζουν νὰ τοῦ προσφέρουν κάθε δυνατὴ βοήθεια καὶ διευκόλυνσιν, νὰ τὸ βλέπουν μὲ ἀντιπάθεια, μὲ κακεντρέχεια καὶ—ἴσως καὶ μὲ ἐχθρότητα. Ποία ἡ αἰτία; Γιατί; Ἡ αἰτία εἶναι γνωστή! Ηὐξήθησαν οἱ ζημιὲς καὶ τὰ δυστυχήματα ποὺ προκαλεῖ!

Γιατί; Κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ! Ἐδῶ ἀγαπητοί μου βρίσκεται μιὰ σοβαρωτάτη αἰτία γενεσιουργὸς δυστυχημάτων. Οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν αἰσθανόμεθα ἀπέναντι τοῦ αὐτοκινήτου. Ὅλα τὰ περιμένομεν ἀπὸ αὐτό. Κτυπᾶ δαιμονιωδῶς τὸ κλάξον του ὁ ὁδηγὸς ἢ ἀναβοσβήνει συνεχῶς τὰ φῶτα του καὶ ὁ πεζός, ἐγώ, ἐσεῖς, ὅλοι μας πολλὲς φορές, περπατᾶμε ἀπαθέστατα καταμεσῆς τοῦ δρόμου, χωρὶς οὔτε τὴν ἀκεραιότητά μας νὰ σκεφθοῦμε νὰ περιφρουρήσουμε, οὔτε τὸν πλησίον μας νὰ διευκολύνουμε.

Ἐσκέφθηκες ποτὲ ἀγαπητὲ διαβάτη, ποὺ τρώγοντας τὸν πασατέμπο σου τραβᾶς μακαρίως καταμεσῆς τοῦ δρόμου, τί θὰ συμβῇ ἂν τὸ ἐπερχόμενον αὐτοκίνητο ἔχῃ πάθει βλάβη στὰ φρένα του ποὺ δὲν τὴν ἔχει ἀντιληφθῇ ὁ ὁδηγός του; Καὶ ποὺ ἐνῶ ἐπιχειρεῖ νὰ σταματήσῃ ἀγωνιωδῶς τὸ αὐτοκίνητό του αὐτὸ δὲν σταματᾶ; Κι' ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῇς. Τί τάχα εἶναι τὸ αὐτοκίνητο; Μήπως δὲν εἶναι ἕνας εὐαίσθητος ἀπὸ φθαρτὰ ὑλικὰ μηχανισμός, ποὺ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπόκειται εἰς βλάβας; Καὶ ἀποροῦν πολλοὶ καὶ λένε: «Μὰ τί στὸ καλὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔτυχε νὰ χαλάσουν τὰ φρένα του, ἢ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τοῦ ἔφυγε ἡ μπάρα του»; Καὶ ἀπαντῶ ἐγώ: Μάλιστα, κύριοι, ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ χαλάσουν τὰ φρένα του, ἢ ἐκείνη τὴν στιγμὴ εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ φύγῃ ἡ μπάρα του. Διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν καταπονεῖται περισσότερον ὁ μηχανισμὸς τῆς πεδήσεως, ἢ τῆς ὁδηγήσεως, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ θὰ πατήσῃ μὲ ὅλην του τὴν δύναμι τὸ φρένο ὁ ὁδηγός, ἢ τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ θὰ στρίψῃ ἀπότομα τὸ τιμόνι, ἢ ποὺ θὰ τὸ πετάξῃ στὸ λάκκο γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν σύγκρουσι ἢ τὸν τραυματισμό σου. Δὲν σπάει τὸ σανίδι μόνο του ὅταν εἶναι ἀκουμπισμένο ἀπάνω ἀπὸ τὸ βαθὺ χαντάκι, ἀλλὰ ὅταν τὸ χτυπήσῃς, ἢ πατήσουν ἀπάνω του ἄνθρωποι.

Δὲν ἔχουν ὅμως μόνον οἱ πεζοὶ ὑποχρεώσεις. Περισσότερες ἔχουν οἱ ὁδηγοί.

Ὁδηγέ. Ἔχε πάντα ὑπ' ὄψιν σου ὅτι ὁδηγεῖς ὄχημα βαρύ, ποὺ ὅσο κι' ἄν τὸ νομίζῃς τέλειο, εἶναι ἐν τούτοις ἀτελέστατο, ἀφοῦ τὸ ὅλον του ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑλικὰ φθαρτά. Εἶναι λοιπὸν πάντοτε πιθανὸν νὰ σοῦ παρουσιάσῃ κάποια βλάβη, πού, ἄν δὲν τὴν προσέξῃς ἢ ἄν δὲν τὴν ἀντιληφθῇς ἐγκαίρως, μπορεῖ νὰ ἀποβῇ μοιραία.

Ἡ ὑπερβολικὴ αἰσιοδοξία βλάπτει, ἀλλὰ καὶ ἡ